

DE CE MICUL BETLEEM?

S-ar putea să pară cam amuzant, în această dimineață, să fiu îmbrăcat cu pardesiul meu pe platformă, dar am fost așa de fericit să-să arăt acel pardesiu frumos care mi l-a dat această biserică. L-am văzut pe Fratele Neville aici sus zilele trecute, îmbrăcat cu acel costum frumos, cum i s-a potrivit atât de bine, și m-am gândit, ei bine, eu-eu... a arătat așa de frumos, și adunarea vorbea despre asta, m-am gândit, "Eu doar voi purta pardesiul meu pe platformă." Eu doar...

2 Știți, eu cred că noi nu creștem niciodată. Noi întotdeauna ... Și eu nu vreau să cresc. Ce zici de asta, Frate Luther? Nu, eu nu vreau niciodată ca să cresc. Noi doar vrem să rămânem mereu copii.

3 [Fratele Neville spune, "Frate Branham, Eu... " – Ed.] Da. ["... mă gândeam că porți una din acele ținute ca acești slujitori de clasă mai înaltă. Doar aruncasem o privire, cu coada ochiului, și m-am gândit că poate te-ai îmbrăcat cu o robă." Fratele Branham și adunarea râd.] Complimentar la acel pardesiu frumos.

4 Ei bine, voi spune că este-este... Aveam nevoie de unul, enorm de mult, și este cel mai bun din câte am avut vreodată. Și cu siguranță îl apreciez. Și Fratele Roy Roberson, nu știu dacă este aici în această dimineață, sau nu. El a avut ceva de-a face cu alegerea acestuia. Și a fost într-adevăr o alegere bună, și noi suntem-suntem foarte, foarte mulțumiți să îl avem.

5 Și astfel suntem foarte mulțumiți să fim înapoi în casa viului Dumnezeu, în această dimineață, și să ne bucurăm de aceste timpuri minunate de-de părtășie în jurul Cuvântului Său prețios.

6 Și este curând acum că, cu voia Domnului, va trebui să plec în străinătate. Presupun că ați văzut asta în Glasul Oamenilor De Afaceri, că plec în străinătate, luna aceasta care vine. Și vom solicita toate rugăciunile oamenilor, să se roage pentru noi în timp ce suntem plecați. Este, se pare, că în străinătate adunările mele par să fie mai bune, pentru că se iau mai bine acolo. În America...

7 Îi spuneam Fratelui Mercier, că am ascultat la... El mi-a dat un casetofon, întâi, și avea înregistrările în acesta, cu câteva din predicile mele. Am știut atunci, că dacă cineva m-a ascultat vreodată, va trebui să fie harul lui Dumnezeu pentru ei, pentru că mă gândeam că aș putea fi puțin mai bun.

8 El înregistrează, și asta. Un-un-un pic... Poți tăia afară partea aceea. Vedeți? Sau, arată cu degetul în jos, presupun că aceea este să o întrerupă.

9 Dar eu-eu vă spun, am fost atât de surprins. Eu... Cea mai slabă predicare care am auzit-o în viața mea, a fost a mea, așa este, pe-pe-pe înregistrare. Eu... M-a agitat atât de mult, că nici nu am putut să îmi

mănânc cina. M-am simțit rău, am plecat de la masă, nu am putut dormi în acea noapte.

10 Și am mers jos în Kentucky, ieri cu Fratele Wood. La întoarcere, am spus, "Frate Wood, nu înțeleg cum determin o persoană vreodată ca să vină și să mă asculte vorbind. Este atât-atât de slab, să mă repet așa. Și, oh, greșeli gramaticale, și punctuații, nu sunt-nici nu sunt." Eu doar... eu nu știu. Am spus, „Într-un fel m-a încurajat pe mine, să știu că trebuie să fie Dumnezeu, sau nu ar veni nimeni deloc." Așa este.

11 Astfel vorbeam cu Fratele Collins. Presupun că el este în clădire. Și așa îi spuneam lui. El venise, îi spuneam despre asta. Am spus, "Frate Collins, eu sincer... "Am spus, "Sunt aproape la vârsta de treizeci de ani, ca predicator, și cu siguranță ar trebui să știu ce este o predică." Am spus, "Acea este cea mai slabă din câte am auzit vreodată."

12 Și el-el este un slujitor Metodist, și fratele lui este un bărbat adevărat în denomi-națiunea Metodistă. Și a spus, "Ei bine," a spus, "eu îți voi spune, Frate Branham," a spus, "punctuația și-și propozițiile tale poate că nu se încheie corect, și lucruri de genul acela, dar," a spus, "te-ai gândit vreodată la acel om care a predicat în Ziua Cinzecimii, că nu putea nici măcar să-și semneze propriul nume-nume? Numele lui era Petru." A spus, "Îmi închipui că nu avea o punctuație chiar corectă."

13 Și, însă, vedeți, ce îl face pe om să-și pună ochii pe aceea, ascultați la aceste emisiuni radiofonice, și aceea este totul scris, vedeți. Și ei-ei o pot scrie și să pună semnele de punctuație, și lucruri, pentru că ei o citesc.

14 Am stat cu Charles Fuller, predicând în spatele unui jgheab cam ca acela, ca platformă a lui. Și tot ce a spus el, a citit direct în ordine, numărul unu, numărul doi, numărul trei, numărul patru, în felul acela, până când a terminat totul bine, și l-a cronometrat. A fost totul cenzurat, radioul a cenzurat, și totul.

15 Pentru că, și cu Billy Graham, am văzut a lui, și așa mai departe, unde ei doar stau acolo și vorbesc aceea, doar o citesc cât de repede pot ei să o citească, și totul pregătit, așa că bănuiesc că vei avea punctuația.

16 Dar necazul cu mine, eu nici măcar nu aș putea să o citesc. Astfel, și dacă am scris-o eu, sunt sigur că nu aș putea să o citesc. Astfel-astfel este har uimitor, nu-i așa, să vedem ce poate face El pentru noi. [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Dar sunt mulțumitor să încep acum, încheind acest an vechi, ca să începem un an nou.

17 Am ascultat la un rând de rugăciune, și desigur nu am fost mulțumit nici de rândul de rugăciune, să ascult la aceea. Este de prima dată când m-am auzit vreodată în acel mod, pentru-pentru un mesaj, și cu siguranță am fost surprins. Rândul de rugăciune nu este condus corect. Nu. Cred că va veni la împlinire, că, după o vreme, va fi așa că fiecare va trebui să știe totul despre ei, înainte ca ei să creadă. Și începând, la început de an, vreau să schimb aceea. Și doar să încep rândul de

tânărul s-a întins, a luat o altă gură, și încă o gură, încă o gură, încă o gură, și și-a golit toată farfuria, și s-a urcat în mașina lui și a plecat.

146 Oh, El este Dumnezeu, vedeți, Prezența Lui, Prezența Lui. Eu nu... Aceasta doar îl lasă pe El să fie prezent.

147 Zilele trecute când au făcut această ultima, și cea mai recentă fotografie. Când Îl văd stând acolo, m-am uitat la aceasta. M-am gândit, "Ei bine, l-am văzut pe Ingerul Domnului în acelea, și știu că a fost minunat." Dar când a făcut El aceasta. Atunci în jur de ora trei dimineața, El m-a trezit și mi-a spus ce urma să fie, și mi-a explicat tot, și cum armura și fiecare lucru, și mi-a arătat lucruri referitoare la aceasta care nu le-am mai văzut niciodată. M-am dus să o iau, și m-am uitat la aceasta, și așa era. Nu o mai văzusem niciodată înainte. Oh, ce sentiment mi-a adus, o mângâiere, să știu că El este prezent.

148 El este aici, chiar Prezența Lui. Și Prezența Domnului a fost acolo ca să-i vindece pe bolnavi. Prezența Domnului este aici ca să-i vindece pe bolnavi. Prezența Domnului este aici ca să aducă condamnare la păcătoși. Prezența Domnului este în mijlocul poporului Său, și El este Betleemul lui Dumnezeu, plin de Pâine și Apă. Sunt atât de bucuroși (voi nu?) că avem un loc unde să venim, să mâncăm și să trăim pentru totdeauna.

149 Acum Domnul să vă binecuvânteze. Ai ceva ce vrei să spui, frate? [Fratele Neville spune, "Nu." – Ed.]

Să ne ridicăm în picioare, doar un moment. Cântarea noastră veche de eliberare, "Ia Numele lui Isus cu tine."

150 Câți îl iubiți pe Domnul? Să vă vedem mâinile ridicate sus de tot, acum, în timp ce vă aveți mâinile sus. Acum coborâți-le și dați mâinile cu cineva care stă lângă voi. Spuneți, "Dumnezeu să te binecuvânteze, pelerine. Dumnezeu să te binecuvânteze." Așa este bine, apoi în jur. Bine. Asta este doar ca să faceți cunoștință unii cu ceilalți. Bine.

151 Acum haideți să privim direct în sus spre ceruri și să cântăm această cântare acum.

Ia Numele lui Isus cu tine, Copil al întristării și al durerii; Bucurie și mângâiere îți va da, Ia-l oriunde te duci.

Nume prețios, (Nume prețios), Oh cât de dulce! Nădejdea pământului și bucurie a Cerului; Nume prețios (Nume prețios), Oh cât de dulce! Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Acum amintiți-vă...

în această clădire acum, și fie ca Aceasta să fie ispășirea pentru-pentru boala oamenilor, ca și pentru păcat. Și vindecă fiecare persoană care este în Prezența Divină.

139 Eu doar simt, Doamne, poate este doar sentimentul meu personal, dar eu simt că Tu ești aproape, apropierea Ta aici acum. Eu cred că Tu ești aici. Și nu spun aceasta din pricina oamenilor; Tu Care cunoști inima omului. Mă rog, Doamne, ca cumva ei să prindă viziunea, în această dimineață, ca acei războinici. Acea-i Omnipotența Ta mare, Puterea Ta cea mare, Prezența Ta mare. Tu, ce Tu ești, Fiul lui Dumnezeu, Împăratul, Cel uns, că Tu ești în mijlocul nostru! Ei vor prinde licărirea Acesteia, în sufletele lor, și vor fi vindecați de suferințele lor. Mă rog această rugăciune, în timp ce o așez asupra lor, în Numele lui Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.

140 Îl cred pe Dumnezeu, toate Cuvintele Lui, cred că fiecare parte a Cuvântului Său este inspirat Divin. Eu cred că El nu este "Am fost," ci El este "EU SUNT," o Prezență veșnic vie. Cred că, chiar acum, în mijlocul poporului de aici.

141 Voi care ați ridicat mâna, găsiți-vă o biserică. "Fiți botezați, în Numele lui Isus Cristos, chemându-l pe Dumnezeu, spălându-vă păcatele voastre," crezând că Venirea Lui este aproape, de asemenea. El trebuie să apară, la a doua Sa Venire.

142 Cred și că Prezența Lui este aici ca să-i vindece pe bolnavi, să-i facă bine pe cei care au nevoie. Nu trebuie neapărat să se facă rugăciune pentru fiecare în parte. Am dovedit asta, seara trecută, oamenilor, căci am vrut doar să le arăt ce s-a întâmplat.

143 Era un anumit tânăr, care este așezat, se uită direct la mine acum, care era la pat de zile întregi. Gâtul i se umflase atât de rău încât nici măcar nu putea mânca și nimic. Febra lui era foarte ridicată. Și el le-a spus tatălui și mamei lui, "Trimiteti, aduceți-l pe Fratele Branham să vină să se roage pentru mine." Și cumva ei nu au vrut să mă deranjeze, pentru că eram ocupat. Și doar Ceva m-a călăuzit să mă duc acasă la ei.

144 În timp ce ședeam acolo, au încercat să-i aducă o farfurie tânărului, avea un ou foarte moale și încă ceva, și puțină fasole moale zdrobită. Și el încerca să înghită. Le învârtea, cu un-un deget și le zdrobea. Dinții îi erau umflați peste tot, și ieșea puroi din ei. Și-și el încerca să o zdrobească, cam așa, de asemenea, cu degetul lui, și încerca să-i dea drumul în jos pe gât așa. Și a luat o gură sau două, și pur și simplu nu a mai putut merge mai departe; a împins-o înapoi.

145 Eu ședeam acolo, fără rugăciune. Există doar un ceva mic, nu poți spune la toți ce se întâmplă. Nu. Am spus, "Doamne, Doamne, este aproape de încheierea anului acum. Urmează să vină, ceva nou. Permite-mi, Doamne. Asta-i ce este? Asta-i ce este?" Și de îndată ce am început să spun asta, și spun acum, în inima mea acum, "Eu știu că Tu ești aici,"

rugăciune oriunde îmi vorbește Dumnezeu, "Această persoană este ieșită din linie," sau ceva greșit. Mă voi opri cu el, voi lăsa pe restul să treacă mai departe. Cei... Pentru că, nu treci destui în acel mod. Vedeți? Oamenii știu unde sunt, și cine sunt, și ce au făcut. Dar ei află ceva care nu este în rânduială chiar bine cu Dumnezeu, acela este momentul de a se opri asupra aceluia, a spune, "Acesta este acela." Vedeți? Astfel mă gândesc, poate, vor fi făcute niște modificări, Frate Leo, de când le-am auzit. Și am încredere că Dumnezeu ne va ajuta în anul care vine.

18 Acum, eu cred că deseară au servicii aici la tabernacol. Și eu trebuie să fiu aici sus pe 62, cu Fratele Ruddell, deseară. Eu înțeleg că ei vor avea un serviciu de veghe aici. Și Fratele Ruddell m-a invitat pentru acel serviciu de veghe, dar mă gândeam că voi veni înapoi la tabernacol pentru cea seară, pentru că am încercat întotdeauna să fiu la tabernacol în-în ajunul de Anul Nou. Și vroiam să vin înapoi aici jos cu frații de aici. Astfel cumva am compromis puțin, și voi fi cu Fratele Ruddell deseară, afară pe 62, la vechiul Club 62, care a fost transformat într-o-o biserică. Și apoi Miercuri seară voi fi înapoi aici la serviciul de veghe. Și apoi, Joi, plecăm spre Chicago, și apoi mai departe, la Philadelphia, și apoi în străinătate.

19 Și în această dimineață, nu vrem să vă ținem prea mult, pentru că, este, noi avem interviurile, și serviciile continuă.

20 Și, spun, de la ultimul serviciu de rugăciune aici, oh, sunt foarte recunoscător pentru rezultatele care au venit de la ultimul serviciu de rugăciune. A fost cu siguranță un lucru minunat care Domnul nostru îl poate face când se adună poporul Lui. "Cei care sunt... vor chema Numele Domnului, se adună împreună," cred că așa este, "și-și se roagă, atunci Dumnezeu va auzi din Cer."

21 Așa că haideți să ne aplecăm capetele, doar un moment acum, așa cum privim la El să ne dea inspirația necesară pentru acest Mesaj.

22 Doamne, Tu ai fost adăpostul și tăria noastră în toate generațiile. Strămoșii noștri, înainte de noi, s-au încrezut în Tine, și nu au fost dați de rușine. Ei au crezut în Numele Tău Sfânt, și au fost aduși ca lumini strălucitoare. Și noi privim asupra lor, așa cum a spus poetul, urme de pași pe nisipurile timpului. "Plecările noastre lasă în urma noastră urme de pași pe nisipurile timpului." Atunci noi vedem că cei care s-au încrezut în Tine, întotdeauna, fără să dea greș odată, au ieșit cu bine. Deși au străbătut multe ape adânci și-și încercări și persecuții mari, dar totuși, la final, Tu întotdeauna ia-i scos "mai mult decât biruitori," pentru că este Cuvântul Tău făgăduit că Tu vei face aceasta.

23 Și noi am vrea să ne rugăm, astăzi, ca Tu să binecuvântezi această biserică mică. Binecuvântează-i păstorul, fratele nostru bun, Fratele Neville, și familia lui. Cerem ca Tu doar să fi cu el în acest an care vine, și să îl ungi și mai mult, și-și să îl binecuvântezi în toate privințele. Întărește

sănătatea familiei lui, micuții care cresc. Ține-1 pe Fratele Neville tare și sănătos.

24 Și binecuvântează această biserică și fiecare membru care este în aceasta. Consiliul de administratori, cât îi iubim noi ca pe niște bărbați cu adevărat viteji ai lui Dumnezeu; și consiliul de diaconi, ei de asemenea sunt slujitorii Tăi viteji. Și toți oamenii care vin aici, suntem recunoscători pentru ei, Doamne. Doar îmi face bine la inimă să știu că această baltă mică veche și zonă de buruieni care se afla la colț, cu mulți ani în urmă, a fost făcut un far de lumină pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și mă rog, Dumnezeule, să stea până când vine Isus. Fie ca multe suflete mari care au fost aici înăuntru, Doamne, să apară în acea Zi, spălați în Sângele Mielului. Acordă aceasta.

25 Și în timp ce deschidem acest Cuvânt binecuvântat al Tău, în această dimineață, Doamne, răsfoind paginile pentru a citi un text din Acesta, și noi știm că numai Tu poți da contextul. Și ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ungi Cuvântul Tău. Fie ca Acesta să meargă direct la inimile oamenilor ca să le facă bine. Fă credincioși din necredincioși. Și întărește-i pe Creștini. Și vindecă bolnavii. Și încurajează-i pe cei descurajați. Și oferă-ți slavă. Pentru a face aceasta, Doamne, circumcide buzele care vor vorbi și urechile care vor auzi. Căci o cerem în Numele lui Isus. Amin.

26 Anunț un text mic pe care eu... mi-a căzut pe inimă, de Duminica trecută. Am vorbit despre magii care au venit să-și vadă pe Isus, Steaua care au urmat-o ei de la Răsărit la Apus. În timp ce studiam aceea, am dat de o Scriptură. Și apoi nu am ajuns să fiu aici în ajunul de Crăciun, din cauza unei slujbe în închisoare, și așa mai departe, la care a trebuit să fiu. M-am gândit că voi vorbi astăzi asupra subiectului despre: De Ce Micul Betleem?

27 Vreau să citesc din Cartea lui Mica, profetul, unul din profeții minori, al 5-lea capitol și al 2-lea verset. Se citește astfel:

Dar tu, Betleeme Efrata, măcar că ești mic între miile lui Iuda, dar din... totuși din tine va... îmi va ieși ca el stăpânitorul... va fi stăpân în Israel; a cărui obârșie a fost din... vechime, din veșnicie.

28 Aveam o pată acolo pe Scriptură, este motivul pentru care nu reușeam să disting care era cuvântul, la acel timp.

29 Din toate locurile care se află în Palestina. Și acolo sunt așa de multe orașe mari, și localitățile acesteia, orașe care pare că sunt mult mai cunoscute în legenda istoriei, și mai bine fortificate, orașe mai mari. De ce ar fi ales Dumnezeu micul Betleem ca să fie locul de naștere al Fiului Său? Sunt multe acolo care sunt mai mari. Și, de exemplu, legenda istorică a Ierusalimului, mândrul Ierusalim, capitala tuturor acestora. Și este unul dintre cele mai mari orașe din Palestina. Și atunci ne întrebăm

binecuvânteze, tinere de acolo din spate. Domnul să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, micuțele.

134 Mai este altul? Spuneți, "Eu vin acum; cu nimic în brațele mele. Stau în picioare, însetat. Gâtul îmi este uscat. Mă întreb unde pot să mă duc și să găsesc Viață adevărată. Mă întreb. M-am înscris la biserică." Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. "M-am înscris la biserică, am făcut tot ce știu să fac, Frate Branham, dar încă nu am atins acea resursă adevărată dătătoare de Viață. 'Eu vin acum, Doamne, ca să O primesc.'" El este aici pentru voi. Ați vrea doar să vă ridicați mâna? Spuneți, "Eu sunt, Doamne. Eu sunt cel care stă în picioare, și în nevoie."

Domnul să vă binecuvânteze, în timp ce ne rugăm.

135 O Doamne Dumnezeule, acest Mesaj scurt frânt scos din Scripturi, totuși, în toate simbolurile ei pe care Tu le-ai pus acolo, poate. "Acestea sunt ascunse de ochii celor înțelepți și pricepuți, și vor fi descoperite pruncilor care vor învăța." Cum acel Betleem mic, cel mai neînsemnat dintre toate! Cum a spus profetul aceea? "Nu ești tu cea mai neînsemnată dintre toate căpeteniile?" Dar așa i-a plăcut lui Dumnezeu să aducă, din acel loc mic neînsemnat, Conducătorul lui Israel. Doamne Dumnezeule, dintr-un grup mic de oameni care sunt spălați de funia stacojie a Sângelui Domnului Isus, Tu vei aduce la iveală, prin acel grup, pe undeva, Doamne, din toată lumea aceasta, pe Cristos din nou, care va stăpâni peste toate națiunile cu un toiaș de fier.

136 Eu Te rog, Dumnezeule Tată, ca Tu să fi îndurător cu fiecare din noi care suntem prezenți acum, și să putem veni la Betleemul Tău. "O veniți, voi toți credincioși," noi am cântat, "veniți la Betleem." Doamne, lasă-i să vadă că nu este a merge la un mic orașel, acolo, care a fost cândva ca un simbol. Dar este a merge la realitate, Isus Cristos, Pâinea lui Dumnezeu și Apa Vieții.

137 Aceștia care și-au ridicat mâinile, primește-i în Împărăția Ta, chiar acum, Doamne. Căci este prin credința lor că ei îl primesc pe El. Este prin credință că ei își ridică mâinile. Și este prin credință că eu cred că Tu îi primești. Ține-i, Doamne, la Betleem, unde ei nu se vor rătăci sau pleca ca Naomi. Dar fie, dacă vremurile devin grele, fie ca ei să rămână chiar la Betleem. Va fi mai bine, curând. Acordă asta, Doamne.

138 Acum mă rog ca Tu să fi milostiv cu cei care sunt bolnavi și suferinzi. Aici sunt aceia, Doamne, care au nevoie de atingerea Ta de vindecare. O Doamne, Tu ai readus Betleemul în toată gloria ei dintâi. Tu l-ai restaurat în timpul depresiunii, când era bolnav. Tu l-ai adus chiar înapoi și ai adus-o pe Naomi la vremea orzului. Și acum, Tată, ne rugăm ca Tu să aduci pe fiecare Naomi, și fiecare care sunt aici, care sunt în nevoie. Mă rog, Dumnezeule. O Doamne, este chiar vremea orzului. Pâinea mare de orz, care a fost văzută, venind rostogolindu-se în jos pe deal, în tabăra vrăjmașului. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să aduci acea pâine mare de orz

și mormântul, Și-a vărsat Propriul Sânge, ca Ioan 3:16 să poată fi împlinit.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu născut, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață eternă.

128 Căci, El nu a dat apa care a reprezentat, ci El era Apa; un pieritor, un popor pieritor să poată avea Viață. Cum a făcut El asta? Prin Propriul Său Sânge, prin a-L turna afară. Nu să-L verse; aceea este un accident. El L-a turnat, liber, la Calvar, după ce a pătruns prin fiecare linie a vrăjmașului, și a turnat Sângele Vieții Lui, ca El să poată fi coșul de pâine pentru lume.

Și Fântâna umplută cu Sânge,

Tras din venele lui Emanuel,

Când păcătoșii scufundați sub șuvoi

Își pierd toate petele de vină.

129 De aceea s-a născut El în Betleem. De aceea a trebuit să vină El, pentru că era centrul pâinii, Pâinea Vieții. A fost centrul apei. Ce este aceasta? Apele Vieții. Și în Isus erau ambele, Pâinea Vieții și Apele Vieții, de aceea El a trebuit să vină și să se nască în Betleem.

"Tu, Betleeme din Iudeea, nu ești cea mai neînsemnată dintre toate marile căpetenii? Tu ești doar un mic predicator, obișnuit. Ești doar un ins mic, dar din tine va ieși Conducătorul care este din vremuri străvechi, din veșnicie în veșnicie. Premergătorii lui se duceau înainte din veci, și din veșnicie în veșnicie."

130 De aceea s-a născut El în Betleemul din Iudeea. Acesta I-a fost leagăn. Și, fratele meu, locul în care vrea El să-i fie leagăn astăzi este în propria ta ființă, propria ta inimă, ca El să poată arăta, de la tine, Apele Vieții, la un popor pieritor, și Pâinea Vieții, la un popor înfometat. El este Pâinea și Apa Vieții, care sunt cele două lucruri esențiale pentru trăirea unui om, este Pâinea și Apa. Este făgădui, desigur.

131 Haideți să ne aplecăm capetele doar un moment. Și făcând astfel, vreau atenția voastră neîmpărțită. Ați fost vreodată la Betleem, în această dimineață? Dacă nu ați fost niciodată la Betleem...

132 Era numită și Efrata din-din Betleem, Efrata din Betleem. Efrata înseamnă "rădăcina," provine din cuvântul h-e-m-p. Hemp înseamnă "rădăcina." Și zona veche antică de acolo era numită Efrata, care înseamnă, "este începutul vieții." Cristos a spus, "Dacă rămâneți în Mine! Eu sunt Vița și voi sunteți mlădițele." El este Rădăcina la toată Viața.

133 Dacă nu ați venit niciodată la Betleem, Efrata din Betleem, veniți în această dimineață. Și primiți-L ca Mântuitor al vostru, și El vă va ierta de păcatele voastre. Vreți să vă ridicați mâinile spre El? Și să spuneți, "Doamne Dumnezeule, fi îndurător cu mine acum. Eu acum, aici, vin la Isus, cu toată inima mea. Vin la Betleemul Tău, Apa și Pâinea Vieții. Eu acum Îl accept ca Mântuitorul meu personal." Domnul să te

de ce Dumnezeu ar alege acel orașel micuț al Betleemului, pentru locul de naștere a Fiului Său.

30 Dar după cum a spus Scriptura, "Ce Dumnezeu hotărăște să facă, va fi făcut." Și iată, Dumnezeu a hotărât dinainte să fie în acel fel, sau nu ar fi fost niciodată în acel fel. Și acolo Scriptura spune, în al 15-lea capitol din Fapte, că, "Nu este nimic întâmplător." Dumnezeu a știut tot. Nu s-a întâmplat doar ca să se întâmple în acel fel. A fost doar, că, Dumnezeu a făcut-o în acel fel.

31 Și atunci când noi, în micile noastre minți finite, începem să ne gândim, "De ce ar alege marele Împărat al Cerului un loc atât de mic ca acela, în loc de capitală? În loc de ceva..."

32 Chiar, erau multe locuri acolo care aveau un trecut mai mare spiritual de cât avea Betleem. De exemplu, unele din locuri ca Silo. Silo era un lăcaș vechi de închinare din Israel, unde veneau toți, an de an, la... acest loc mare unde s-a odihnit chivotul Domnului. Și mă întreb de ce, atunci, să nu se fi născut El la Silo?

33 Apoi acolo era Ghilgal, un alt loc mare spiritual de închinare. De ce nu L-ar fi lăsat Dumnezeu să se nască atunci la Ghilgal.

34 Apoi acolo era un altul, Sion. Sionul se afla în vârful muntelui. Și ne întrebăm atunci de ce Isus să nu se fi născut în Sion, pentru că a fost un mare semn istoric unde Domnul a binecuvântat poporul Lui de-a lungul veacurilor.

35 Și se pare că poate El ar fi ales Sionul, sau Ghilgalul, sau-sau Silo, sau unul din celelalte locuri mari unde au fost mari binecuvântări și învățături mari.

36 Și acolo erau alte orașe mari, ca Hebron. Acela a fost locul pentru un om care vroia o cetate de adăpost, un loc în siguranță. Acolo era, și Ramot-galaad, un alt loc de adăpost unde oamenii puteau veni, care ar fi fost foarte potrivit pentru El să se nască.

37 Și poate, dacă m-aș fi gândit eu la asta, L-aș fi adus dincolo la Cades Barnea, pentru că acolo era scaunul de judecată, și un loc de adăpost. Poate că L-aș fi dus dincolo în acel ținut ca loc pentru nașterea Lui, sau poate noi am fi ales careva dintre celelalte orașe.

38 Dar, știți, sunt așa de bucuroși căci chiar lucrurile mici nesemnificative din Biblie înseamnă așa de mult. Cred că a fost Isus care a spus asta, că, "Voi treceți peste, și faceți lucrurile cele mai însemnate din lege," mai degrabă, "dar treceți peste lucrurile mărunte." Și uneori sunt lucrurile mărunte care țin lucrurile mari împreună. Dar, în general, marile angrenaje se rotesc chiar exact cum a rânduit Dumnezeu să le cheme, se învârtesc aici. Niciodată nu va lipsi nici unul din locul lui. Dumnezeu a hotărât mai dinainte toate lucrurile, și trebuie să ajungă chiar exact în acel punct.

39 Și când noi obținem credință ca aceea, și începem să ne gândim la, "Cine este în spate la toate acestea? Care este arcul principal care învârte această mare economie a lui Dumnezeu?" Noi aflăm că este Duhul Sfânt. Nu lăsați în mâinile oamenilor să facă lucruri; ci în mâinile Duhului Sfânt. Și El este arcul principal, care, dacă El poate obține restul instrumentelor, va funcționa chiar perfect și va ține exact timpul lui Dumnezeu.

40 Și apoi vedem asta, și ne minunăm în mintea noastră, atunci, așa cum privim la lucruri mărețe și cum am vrea să le avem. Și atunci ne dă multă consolare, astăzi, să ne gândim că, poate, dacă noi suntem un grup mic de oameni, poate dacă suntem nesemnificativi, pentru lume și pentru marile biserici din denominațiuni. Totuși, Dumnezeu folosește acele mici, lucruri simple, uneori.

41 Căci este de asemenea scris în Scripturi, "Nu te teme, turmă mică, pentru că este voia bună a Tatălui să vă dea Împărăția." Ce consolare! Eu știu, că, la fel de sigur cum că Isus a trebuit să se nască în micul Betleem, așa micuța turmă va fi cea căruia Tatăl îi va da Împărăția, pentru că este scris. Și toată Scriptura este dată prin inspirație, și Scripturile nu pot fi încălcate. Ele trebuie să fie împlinite. Astfel ne dă acea nădejde, să știm că-că va fi o turmă mică care va primi Împărăția, o mică turmă credincioasă de credincioși. Am credința să fiu unul dintre aceia, turma, sau în acea turmă mică, mai bine spus.

42 Și apoi noi știm povestea, cei mai mulți dintre noi suntem familiarizați cu povestea cum Israel a venit în Palestina prin făgăduința lui Dumnezeu. Și știm că marele Iosua a fost cel care a împărțit fiecărei seminții partea lor.

43 Și este, desigur, dacă am avea timp cam de acum până deseară la ora șase, să stăm chiar pe acest subiect, ca să subliniem aceste lucruri în așa fel, încât să obținem adevărata semnificație din acestea; care, noi nu avem, doar cam treizeci, patruzeci de minute. Așa că trebuie să atingem doar punctele înalte, încredători că Duhul Sfânt, vouă cititori ai Bibliei, vă va așeza restul din aceasta în inima voastră, pe măsură ce vom continua.

44 Ați știut că acele parcele, cum le-a împărțit Iosua în Palestina, au fost date prin inspirație? Și acele mame Ebraice ai acelor patriarhi, când se naștea copilul, și ea în durerile de naștere, pentru a naște copilul, ea a rostit chiar locul unde acei patriarhi se vor stabili și vor fi în zilele din urmă.

45 Vorbim de inspirație, această Biblie este inspirată. Nu contează cât de mică, chiar fiecare Scriptură mică are un lucru atât de remarcabil în Manuscris, în marele tablou. În întregime, fiecare-fiecare Cuvânt este inspirat, și pe aceea atârână destinația sufletelor, pentru că acesta este Cuvântul Dumnezeului Etern și Nemuritor.

săbiile sclipeau, și scuturile detunau. Dar omul lor, fratele lor despre care credeau că va fi împărat, dorea să bea.

122 Oh, frate, mă întreb dacă războinicii de azi sunt dispuși să-și croiască drum prin formalism, îndoieli și necredință, să se reîmprospătească în Prezența Domnului, dorințele Lui? "Cea mai mică dorință a Ta; dacă este Africa, India, dacă este pe stradă, oriunde este. Cea mai mică dorință a Ta, Doamne, este poruncă pentru mine. Moartea nu înseamnă nimic pentru mine. Popularitatea? Vai! Ce sunt eu, ce voi fi, nu înseamnă nimic, Doamne. Este să îndeplinesc dorințele Tale." Aceia sunt războinicii care stau alături de El. "Dacă ei mă numesc 'holy-roller,' dacă numele meu este scandalizat, dacă mă aruncă în străzi, aceea nu contează. Dorința ta este poruncă pentru mine." Acela este soldatul adevărat.

123 Ce au făcut ei? Au luptat pentru a-și face cale, până au ajuns la acea fântână. Au scos găleata cu apă. Și iată-i întorcându-se, luptând, tăindu-și cale de la dreapta la stânga, până au ajuns în prezența lui David. Au spus, "Iată aici, domnul meu." Oh, vai! Ce? Un om care era dezonorat. Omul care era urât de biserică. Un om care era urât de împărat. Omul care era urât de Filistenii. Un om care era urât peste tot, aproape. Dar un grup mic care îl urma, ei știau că el va urma să fie împărat.

124 Astăzi, eu vă cunosc. Noi cântăm cântări minunate. Construim biserici mari. Avem imnuri minunate și de toate. Îi dăm laudă Lui, în acest fel. Dar Isus a spus, "În inima voastră sunteți departe de Mine, pentru că voi învățați ca Învățătură poruncile omenești." Lăsați-l pe Duhul Sfânt să intre și să facă ceva în biserică, arătând Prezența lui Isus Cristos, vă vor scoate afară pe ușă. "Degeaba vă închinați Mie. Ei se închină, dar degeaba o faceți voi, învățând ca Învățătură tradițiile oamenilor."

125 Dar există războinici care Îl cred. Sunt războinici care stau alături de Acesta, cu înțelegerea spirituală, ca acolo în micul Betleem. Vedeți? Sigur, a fost.

126 David ia această găleată cu apă. S-a uitat la ea. Și Biblia a spus că el a turnat-o pe pământ, a spus, "Doamne, departe să fie de mine ca eu să beau aceasta, pentru că acești, ai mei... Războinicii Tăi și-au pus viața în primejdie, ca să meargă acolo și să îmi aducă această apă. Este sângele oamenilor. Nu pot să fac asta." Și această apă dulce pentru care ei și-au pus viețile în primejdie, și au pătruns prin liniile vrăjmașului, pentru a merge acolo și să ia, David a turnat-o pe pământ, ca ofertă voluntară Domnului. Nu a fost meschin. A fost numai să îndeplinească Scripturile.

127 Pentru că, deși Isus, din Betleem, este Pâinea Vieții, El este și Apa Vieții. Sigur, este. Și ce a făcut El? El a fost răf prezentat atât în David cât și în războinici, pentru că El a fost Împăratul, și El a fost războinicul Care a venit și a pătruns prin liniile vrăjmașului. Amin. A biruit moartea, iadul,

115 "Îmi amintesc când îi cântam laudele Lui, în zilele copilăriei mele, când păstoream oile mele. O Dumnezeule, du-mă înapoi la acel loc. Du-mă înapoi la prima mea dragoste. Du-mă înapoi, și redă-mi toiagul meu de păstor. Dă-mi înapoi turma mea de oi. Lasă-mă singur, înapoi acolo, ca să mă închin Ție."

116 Așa, uneori ne gândim așa. Dar noi suntem în toiul luptei. Ceva trebuie făcut. Eram băieți, cândva. Acum suntem bărbați în fire. Lupta este pornită. Îmi amintesc când rumegușul a fiert, pe podea, și poporul a țipat și a strigat. Și nu puteai să te apropii de loc, niciunde aici, de oameni. Dar nu este așa astăzi. Bătălia este pornită. Oh! Nu este William Branham, numai este, băiatul mic predicator. Voi trebuie să produceți ceva. Da, domnule. Trebuie să fie ceva diferit. Timpul a început. Bătălia a început. Presiunea a pornit. Timpul pentru a fi izbăviți, oamenii, toți care sunt găsiți scriși în Carte. Acum a sosit timpul.

117 David, și toate frustrațiile lui, plimbându-se înainte și înapoi, și se gândea, "Oh, această zi toridă! Pfiu! Oh, este așa de cald! Oh, Saul s-ar putea să vină din partea aceasta, Filistenii din partea aceasta! Armate, în jur, pretutindeni. Și iată-ne aici, șezând în gura unei peșteri. Și, totuși, uleiul de ungere asupra mea. Cum poate fi? O Dumnezeule, cum poate fi? Oh, doresc să fi avut să beau." Apoi gândul lui merge în urmă, în depărtare acolo jos la porțile Betleemului. Acolo era o fântână. Chiar nu mai exista apă ca cea apă.

118 Știți, Palestina are ceva apă rea. Au ape rele. Și ei au chiar și malarie și lucruri, în ele. Și mare parte din aceasta este apă alcalină, care v-ar ucide.

119 Dar Betleem este și sursa de apă, a provinciei. Nu exista apă cum avea Betleemul. David se gândea, "Când îmi iau oile și pornesc de dimineață, mă duceam pe la cea fântână veche și beam. Oh, ce rece, și ce dulce, și cum potolea setea!"

120 Acum i se usca gâtul, totuși, uns. "Oh, dacă aveam doar o gură de apă!" Acum războiniciei lui... Și a strigat, în disperarea lui, "Oh, dacă cineva mi-ar aduce să beau din nou din cea fântână veche de acolo de la Betleem!" Oh, după ce a visat toate zilele copilăriei lui și biruințele, și văzându-se în locul în care se afla aici între focuri, el a strigat, "Oh, poate cineva să îmi aducă apă de la Betleem!"

121 Acum, războiniciei lui nu au putut interpreta gândirea lui, dar, frate, ei îl iubeau cu tot ce era în ei. Cea mai mică dorință a lui era o poruncă pentru ei. Trei din războiniciei lui puternici și-au scos săbiile lor, s-au furișat din tabără, și-au croit drumul, douăzeci și cinci de mile. David, la plecarea lor, fără îndoială se întreba, "Unde sunt? Ce au făcut? Unde s-au dus? Știau ei că își pun viața în pericol?" Sunt chiar în fălcile morții, de-a lungul a douăzeci și cinci de mile, stând în ambuscadă pretutindeni. Și

46 Și chiar și acele mame, când se năștea copilul și rosteau glasurile lor, îi așeza pozițional unde vor fi ei în țara promisă, sute de ani mai târziu. Și Iosua, neștiind asta, totuși prin aceeași inspirație i-a așezat exact unde trebuiau să fie.

47 Și Iosua împărțind, a împărțit partea lui Iuda. Dacă veți observa pe hartă, se află geografic chiar la vest de Marea din Câmpie, câteva mile la sud de Ierusalim, capitala. Și când Iuda a primit partea ei, sau partea lui, adică, în ținut, provincia lui, am numi-o noi, este ciudat, dar acest orașel nici măcar nu a fost menționat, Betleem. Totuși era acolo, pentru că Abraham... cred că a fost Rebeca care a fost înmormântată în acel loc. Dar trebuie că a fost doar un sat mic de vreun fel, pentru că, dacă citiți Iosua 5, veți afla că erau o sută cinsprezece orașe majore sub domeniul lui Iuda, în afară de sate și orașele mici; o sută cinsprezece de orașe, menționate. Și, poate, când a fost împărțit, că Betleem era așa de mic, poate doar o-o căsuță sau două, nici măcar nu a fost menționat în moștenire. Și atunci aflăm că de fapt niciodată nu a ajuns să fie cunoscut...

48 Cel care l-a întemeiat a fost fiul lui Caleb. Fiul lui Caleb, al cărui nume era Salmon, și el l-a întemeiat. Biblia a spus că el a fost tatăl acestuia, care înseamnă ca el a fost întemeietorul Betleemului. Cu alte cuvinte, el trebuie să se fi mutat acolo și să fi început vreun fel de afaceri, și negustorie, și comerț, și așa mai departe, ce l-a crescut. Și mai târziu vom afla că adevăratul motiv pentru aceasta, că toate ținuturile au fost invidioase de cea bucată mică de pământ; care este poziționat la nord, și est, și se înclină un pic spre sud, pe cea pantă. Și acesta era cel mai fertil din toată Palestina. Era o-o fâșie de cultivat porumb și o fâșie de cultivat de grâu. Și erau livezi mari de măslini, și așa mai departe, pe acesta, în cea parte a Betleemului, sau a Palestinei, la capătul provinciei Iuda.

49 Și aflăm că devenise și casa curvei Rahav. Când Israel a trecut peste linia de graniță a Râului Iordan, în Palestina, suntem familiarizați cu povestea curvei Rahav. Haideți să o imaginăm pe ea în această dimineață pentru câteva minute acum, ca o-o tânără doamnă, o femeie tânără frumoasă care datorită unei nenorociri în viață a fost constrânsă, fiind o păgână, a fost constrânsă în viața care o trăia ea. Și de multe ori oamenii sunt constrânși în viața care o trăiesc.

50 Am fost în închisori serile trecute, ca să vizitez un om care își ispășea o sentință. Și eu-eu l-am luat de mână, și am stat de vorbă cu el. Și am spus, "De ce ai face un astfel de lucru ca acela?" Și ținându-mă de mână, a început să vorbească. Și el era forțat să facă ceea ce făcea. Am spus, "Pentru că tu ai permis să fi forțat la aceea. Tu nu trebuie să o faci. Tu, nici un om nu trebuie să bea." Am spus, "Eu sunt agitat, eu însumi. Dar nu este nici o nevoie de aceea."

51 Și această femeie tânără, după ce a auzit de prima dată de Israel, și despre un Dumnezeu care era un-un Dumnezeu care răspundea

rugăciunii; nu numai un Dumnezeu la care să te rogi; ci un Dumnezeu care a răspuns înapoi; când a auzit ea că exista un Dumnezeu al miracolelor, Care putea face miracole, Care a secat mărele, și a plouat cu pâine din ceruri, inima ei a început să tremure. Și când ea a primit primul mesaj de la doi propovăduitori care au mers acolo, repede ea l-a acceptat cu toată inima ei. Și acolo era o funie stacojie legată la fereastra ei, ca o protecție pentru casa ei, pentru că ea primise mesajul.

52 Și așa putea să adaug aici. Știați că ea a tipizat Biserica Neamurilor? Ea a fost una din Neamuri. Și ea a fost o tipizare a Bisericii Neamurilor, când au auzit ei Mesajul. Noi toți eram afară, în prostituție spirituală, comițând desfrâu spiritual împotriva Dumnezeului Cerului, în tot felul de lucruri, în tot felul de denominațiuni și religii. Dar când noi am auzit că există un Dumnezeu care încă trăia, care putea face miracole, repede noi am primit Mesajul.

53 Acolo a fost aplicat Sângele Domnului Isus, ce a făcut funia stacojie. Și ca să nu intru în detalii, voi știți cum a agățat-o ea de la fereastra ei, public. Sângele a fost expus public. Acela-i felul în care a trebuit să fie expus Sângele, public, atârând pe partea dinafară a peretelui; pentru a arăta că, înăuntru, ceva a avut loc. Acela-i felul cum este adevăratul credincios în Cristos în această dimineață. Pe dinafară este expunerea Sângelui Domnului Isus, care arată că ceva a avut loc în interior.

54 Și prin aceasta, Dumnezeu a privit în jos când a căzuturgia și trâmbițele au început să sune, Dumnezeu a văzut acea funie stacojie agățată acolo ca un memoriu. Intotdeauna l-a plăcut Lui să treacă peste Sânge. "Când Eu văd Sângele, Eu voi trece peste voi." El l-a văzut. Și când zguduirea, și Duhul Sfânt a zdruncinat pământul și a dărâmat acele ziduri, groase cam de douăzeci de picioare grosime, nici măcar o piatră nu a căzut unde atârna acea funie. Arată protecția unui Dumnezeu adevărat față de un adevărat credincios, indiferent în ce stare te afli când te găsește El, dacă tu doar vei accepta acea funie stacojie. Se împletește prin toată Biblia.

55 Și apoi o vedem când ea a fost primită ca una dintre Israeliți. Ea s-a îndrăgostit de omul care era un căpitan și un prinț în Iuda. El era căpitanul armatelor Israelite. Numele lui era Salmon, chiar ca și împăratul, Solomon. Și el era căpitanul, și ea a devenit într-o poveste frumoasă de dragoste cu acest căpitan, care era prințul din Iuda. Și în cele din urmă s-a căsătorit cu el. Iar când a fost stabilită posesiunea pentru Israeliți, ea și soțul ei iubit locuiau în Betleem.

56 Acum voi începeți să vedeți cu claritate, nu-i așa? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Vedeți? Începe să se clarifice, așa cum vedem că ea a locuit în Betleem, fiind o mireasă dintre Neamuri, la un Iudeu. De ce? Pentru că ea a crezut într-un Dumnezeu făcător de miracole. Și ca, priviți de unde provenea ea, fiind dintr-o casă rău famată, de prostituție. Prin

"Asta e ce crezi tu. Eu știu mai bine." Vedeți?

106 "Nu există un astfel de lucru ca botezul cu Duhul Sfânt. Acele zile au trecut."

107 "Asta-i ce crezi tu. Eu deja l-am primit. Tu ești doar prea târziu ca să-mi spui ceva referitor la Aceasta."

108 Ei știau că ungera era peste acel roșcovan mic. Ei știau că el urma să fie împărat.

109 Dar David, în mintea lui, era frustrat. Îmi pot închipui. Să-l observăm un minut. Se întoarce acolo și se așează jos. Se uită acolo jos și se gândește, "Orașul meu iubit, Betleem, uite la el acolo: unde marile lucruri ale lui Dumnezeu au avut loc; unde s-a născut tatăl tatălui tatălui meu; unde stră-stră-stră-stră străbunica mea, acolo, a strigat în a sa, în timpul nașterii lui Iuda, din a cărui seminție sunt eu, că acolo a fost ceva supranatural. Ea a strigat locul lor. Și acolo Iosua l-a așezat pe acel fiu, chiar în a sa... Și prin acel loc au venit toate aceste lucruri aici. Aceasta trebuie să fie. Eu eram un păstor, și Tu ai turnat ulei pe capul meu. Tu ai spus că voi fi împărat. Eu Te cred. Amin."

110 Apoi se duce înapoi și se uită în jos acolo, și se gândește, "Bine, acolo jos de tot în orașelul meu, unde am fost născut, acel grup mic cu care am fost eu, în acele vremuri bune."

111 Ar fi mai bine dacă Metodistii ar privi înapoi la vremurile lor bune, când erau puțini și rari, în case școlare mici aici în America, căzând sub Puterea lui Dumnezeu, și aruncând apă în fețele lor. Ar fi mai bine pentru voi Baptilștilor să priviți în trecut de unde proveniți, de asemenea, și toți ceilalți. Voi, Penticostalii, priviți înapoi de unde proveniți. Așa este.

112 În toiul bătăliei aici, David, a început să se gândească. "Oh, îmi pot aminti acele nopți în care stăteam întins acolo afară pe acea margine a colinei. Imi amintesc când priveam acele stele, cum se mișcau ele, acolo sus, și cum mi-a vorbit Dumnezeu inimii mele de copilaș. Îmi pot aminti când așa am intrat în Duhul, într-o zi, privind la nori și la umbroasele pășuni verzi, încât am strigat, în Duhul, și am cântat:

DOMNUL este păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic. Da, chiar dacă umblu prin valea umbrelor morții, nu mă voi teme de niciun rău: căci tu ești cu mine..."

113 Oh, vai! Aici era el, chiar în fălcile morții, chiar atunci, pe ambele părți. „Da, chiar dacă umblu prin valea umbrei morții! Acele zile bune de demult, când Duhul era cu mine, când Dumnezeu era cu mine! Am cântat laudele Lui! Mă bucuram de El.

114 "Îmi amintesc odată, a venit un leu mic, într-o dimineață, și a luat una din oile mele. Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste mine, și am ieșit și l-am apucat și l-am tăiat în bucăți. Îmi amintesc de acea izbăvire. Oh, îmi pot aminti acea seară, chiar înainte ca soarele să apună, a venit un urs și a luat una, și eu l-am ucis. Acele mari iz bă viri!"

și mi-ai spus că Tu îmi dai aceasta, pentru a sluji poporului Tău, și aici Tu m-ai pus între flăcări, pretutindeni?" Asta îi trecea prin inimă.

98 S-a așezat sus pe colină, și a privit în jos. Și acolo Filistenii au venit înăuntru și s-au cantonat chiar în Betleem, căsuța lui. Atunci, orașelul lui era sub controlul guvernamental al dușmanului. Nu doar atât, dar casa propriului tată, casa lui Isai, era în robie la Filisteni. Acolo era propria lui națiune, biserica lui, împotriva lui. Aici era dușmanul cu care se lupta. Aici sunt oamenii din biserică cu care se lupta. Nu pentru că el vroia, ci pentru că era forțat să o facă.

99 De multe ori suntem forțați să facem lucruri și să spunem lucruri pe care nu vrem să le spunem, un adevărat conducător spiritual, dar el este obligat să o facă. El trebuie să își asume poziția și să își arate culorile. "Eu voi lua calea cu acei câțiva disprețuiți ai Domnului," a spus scriitorul cântării.

100 Astfel acolo era el, în acea zi toridă, fără îndoială, plimbându-se înainte și înapoi, și privind în jos prin acea vale lungă, de vreo douăzeci și cinci de mile jos acolo, și înapoi. Acolo era casa tatălui său, în-în robie la Filisteni. Acolo era Saul, chiar pe partea cealaltă acolo... Și acolo vine acesta, stând chiar între, vedeți, pentru a lua poziție. Văzând timpul grozav când Israel era dezbinat complet, biserica dezbinată în diferite denominațiuni, ca să spunem. Aici era David stând aici în spate, neștiind ce să facă, și totuși știind că ungerea era asupra lui. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Ei știau că ungerea era acolo. Știau că David va fi împărat. Aleluia!

101 Noi știm Cine va fi Împărat, Nu contează cine va fi Președinte. Eu știu Cine va fi Impărat. El va fi Impărat. Știu că este nevoie de ceva, pentru a rezista, dar Dumnezeu să mă ajute să îmi închid ochii de la denominațiuni și toate celelalte. A privi prin acea privire spirituală, acolo, căci El este viitorul Împărat. Eu îl voi sluji pe El. Dacă este vorba de moarte, să mor. Dacă este vorba de familia mea, sunt cei dragi a-i mei, dacă este denominațiunea mea, dacă este vorba despre tot, lăsați-mă să îl slujesc pe El. Voi sta la El. Aceia sunt războinicii lui Dumnezeu, cum a fost cu David. Ei își aveau mâinile pe sabia lor, umblând, în orice moment. Acela-i felul cum umblă războinicii lui Dumnezeu, pregătiți.

102 Vrajmașul spune, "Tu trebuie să bei puțin, să fi sociabil."

103 "Eu nu mă ating de lucrurile voastre necurate." Amin. Acolo-i vrăjmașul. Acolo-i războinicul lui.

104 "Oh nu vrei să renunți la acele lucruri vechi de holy-roller în care crezi?"

105 "Eu îl voi crede pe Dumnezeu. Voi rămâne loial." Iată-vă. Acolo sunt războinicii.

"Oh, vrei să spui... Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină."

convertirea ei, și prin credința ei statornică în Dumnezeu, a adus-o pe ea de la o casă de prosti tuție, la o casă frumoasă în Betleem. Ce diferență!

57 Așa face cu noi toți. Dintr-o casă de necredință, și frustrație, și fapte imorale, și de toate; la un loc, poziție în Cristos, care este cel mai frumos. De la ridicol la sublim, aceea este diferența care o face prin convertirea noastră. Și ați văzut? Ea s-a căsătorit cu o căpetenie din casa lui Iuda, un căpitan. Acel căpitan îl reprezenta pe Cristos, care Și-a luat o Mireasă dintre Neamuri. De jos din cel mai de jos, în locul principal și cel mai bun din țară, așa cum vom ajunge la asta mai târziu în Mesajul nostru, pentru a dovedi că nu a fost nimic altceva care putea fi decât aceea. Ei sunt o tipizare a Bisericii Neamurilor.

58 Și aflăm că ei aveau o casă frumoasă în Betleem, așa cum a-a stabilit-o Salmon, și aceasta va deveni un loc mareț, și pământurile fertile. Și cât de frumos este să te gândești la acel ținut grozav al grâului acolo, care să fie locul pâinii al lumii. Și este adevărat. Nu-i de mirare că Isus a trebuit să se nască acolo, pentru că El era Pâinea Vieții. Acolo era unde venea toată națiunea pentru grâul lor, toate națiunile veneau pentru porumbul lor, pentru că era în Betleem care avea acele pământuri fertile. Și vedeți, lucrul mic de tot, doar să spui, "Oh, era provincia de grâu," totuși asta însemna ceva. Și vedeți cum căpetenia din Neamuri, sau această căpetenie Iudeu ducându-și mireasa dintre Neamuri înapoi la Betleem, pentru loc de stabilire, un loc să locuiască, unde era pâine din belșug.

59 Noi aflăm, prin intermediul acestei mari povești de dragoste și mare supunere față de credință, prin curva Rahav, ea i-a dat naștere unui fiu lui Salmon, și numele lui a fost Boaz. Și cu toții suntem familiarizați cu o altă poveste minunată legându-se aici în această verigă acum. Și Boaz s-a născut în Betleem, din Salmon și curva Rahav.

60 Și noi suntem... aflăm că, ani mai târziu, după ce Naomi a părăsit țara și s-a dus să locuiască acolo cu Moabiții, și când ei, cu răutate, au tratat-o rău. Și ea era ieșită din părtășia cu ceilalți credincioși, și s-a asociat într-o stare decăzută, într-o altă țară, în mijlocul unui alt popor. De altfel, ea a părăsit adevărata Biserică credincioasă, să se ducă în lume pentru ceva vreme, pentru a se uni cu o biserică socială, care credea chiar că orice ar fi în regulă. Acolo, ea și-a pierdut bărbatul.

61 Și nu trebuie să fie de fiecare dată în moartea fizică. Îl poți pierde într-o moarte spirituală, sau să îți pierzi soția. Mai bine să stai pe terenuri bune. Tu mai bine să stai unde știi că ești acoperit de Sânge, indiferent de cum par restul, cât de mari sunt, de ce turlle frumoase au ei pe bisericile lor, sau cum sună clopotele mari. Tu mai bine să stai unde Sângele acoperă păcatele oamenilor. Ați putea să vă pierdeți unul pe altul. Și, mai presus de toate, s-ar putea să îl pierdeți pe Domnul Isus, și să fiți încuiați afară.

62 Și aflăm, apoi, că după ce s-au dus fiii ei, i-a pierdut pe amândoi, și ea s-a întors înapoi pentru că nu era spirit de trezire în oraș, la vremea aceea.

63 Oh, acum mi-ar place să mă odihnesc aici pentru câteva minute. Cum mi-ar place să iau chiar aici și să vă arăt! Indiferent de câte biserici s-au dus înapoi, stați sub Sânge. Acela-i locul de a rămâne. Înăuntru sau afară, sus sau jos, la bine și la rău, orinde ar putea fi, stați sub Sânge. Dar, Naomi, ea s-a gândit că ar fi mai bine să plece acolo și să se unească cu alt grup, pentru că ei aveau necazuri. Pâinea spirituală-pâinea nu era acolo. Și, dar Dumnezeu o va restaura înapoi, "Eu voi restaura, zice Domnul." Stați în câmpul de unde provine Aceasta.

64 Astfel aflăm că ea începe să tânjească să meargă înapoi, pentru că auziseră că izbucnise o mare trezire. Și dacă observați, Naomi s-a întors în "sezonul orzului," Biblia a spus, chiar în timpul recoltei. Cu alte cuvinte, când era acolo în desfășurare o trezire mare, aplicând aceasta spiritual, ea s-a întors chiar în acea perioadă. Nu rămase nimic; ea nu avea nimic.

65 Și Orpa, una din nevestele fiilor ei, cândea a venit să privească la ce trebuia să sacrifice, fiind o tipizare a bisericii moderne. "Dacă trebuie să mă duc acolo, va trebui să plec de la dansurile mele. Va trebui să plec de la distracția mea, și reuniunile mele sociale." Atunci ea doar a plâns, și a sărutat-o pe soacra ei, și s-a întors înapoi.

66 Dar aici este un tablou frumos. Acolo era una care se numea Rut, cu ea, o altă noră, care este o tipizare, iarăși, a Miresei dintre Neamuri; care a sărutat-o pe soacra ei, și a spus, "Eu voi abandona totul. Mă voi duce cu tine. Poporul tău să fie poporul meu. Dumnezeuul tău să fie Dumnezeul meu. Oriunde vei muri tu, acolo voi muri și eu. Unde ești îngropată, acolo voi fi îngropată și eu." Asta-i tot. Asta-i ce vrea Dumnezeu, nu este aceea marginală, la jumătate de drum; dar o absolută, predare deplină pentru Împărăția lui Dumnezeu. Ea a sărutat-o.

67 Și astfel Naomi a spus, ca să o descurajeze, a spus, "Mai bine să mergi înapoi la poporul tău. Eu sunt bătrână, și nu mai sunt fii în mine." Și legea era, că ea trebuia să aștepte după un fiu. Și a spus, "Apoi, nu mai sunt în mine. Și de aș avea un bărbat, și aș avea un fiu, tu ai fi prea bătrână ca să te căsătorești cu el, așa că mai bine întoarce-te la poporul tău."

68 Dar Rut a spus, "Nu mă voi duce înapoi." Credința, înrădăcinată, întemeiată! Credința perfectă venise în inima lui Rut. Ea a spus "Voi merge chiar cu tine." Și s-a lipit de ea, s-a ținut de ea. "Eu voi fi unde vei fi tu." Îmi place asta.

69 Și noi suntem familiarizați cu povestea așa cum continuă, că acest mare Boaz, care era stăpânul recoltei, era în recoltare la acel timp, și era o rudenie cu Naomi. Iar când a găsit-o ea pe Rut acolo într-o mică misiune,

92 Cum în lume poate vreodată să vină la împlinire, diavolul pe ambele părți, care se îndreptau spre David? El s-a adăpostit, în fortărețe în pustie și în peșteri, încercând să se ascundă, cu o trupă mică de luptători fideli, doar câțiva care credeau ca el. Dar acei oameni l-au crezut pe Dumnezeu, că acela va fi împăratul.

93 Așa sunt credincioșii, astăzi, care sunt ascunși, din loc în loc, dar totuși ei știu Cine vine să fie Împărat. Mie nu-mi pasă cine va fi Președinte. Noi știm că El vine. Și pare mai îndepărtat decât oricând, când știința încearcă să respingă, spune, "Ei pot construi un om. Ei pot face asta. Și ei pot lua un iepure, și să ia polenul și să facă un alt iepure, și așa mai departe," încercând să combată Cuvântul lui Dumnezeu. Totuși, există un popor care îl crede pe Dumnezeu, care stau la fel de perfecți cum au stat întotdeauna. Nu contează ce vine și ce trece, ei încă îl cred pe Dumnezeu. Dumnezeu este drept. Ei se țin de mâinile neschimbătoare ale lui Dumnezeu. În mijlocul bătăliei, în mijlocul lacrimilor, în mijlocul bolii și al morții, și totul, ei încă se țin de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu. Ei știu că El vine Împărat.

94 Oamenii, astăzi, râd, și își bat joc de ei, și îi numesc "holy-rollers," îi numesc tot ce vor. Dar acei luptători ai lui Dumnezeu stau loiali la postul de datorie. Îi puteți numi un "grup de vindecare," îi puteți numi un "grup de fanatici," sau orice doriți. Ei se țin de acel Împărat. Ei știu că El vine la putere. Chiar dacă ei iau Numele Lui în deșert, și iau în răs și își bat joc, îi numesc pe oamenii care Îl cred, "proscriși, grămadă de pierde-vară," asta nu-i deranjează nici un pic. Ei stau loiali la postul de datorie.

95 Acei războinici care erau cu David, au stat chiar de partea lui. Dacă a venit un Filistean, el a trebuit să lupte. Oricine ar fi fost, se luau de ei, din toate părțile. Sărmanul David, în mintea lui, tot confuz; se gândea, "Cum poate fi, Doamne?"

96 Știți, conducătorii uneori trec prin lucruri despre care adunarea nu știe prin ce trec ei. Când te gândești la făgăduințele pe care le-a făcut Dumnezeu, atunci de ce nu se împlinesc? Ei nu spun adunării lor, ei nu spun oamenilor cu care se asociază, dar sunt multe frustrații în inima unui conducător adevărat.

97 David șezând acolo, al lui-gâtul îi ardea. Era în toiul verii. Filistenii au profitat de acea ruptură dintre David și Saul. Și Saul îl căuta pe David, peste tot, și Filistenii, de asemenea, și apoi Filistenii îi căutau pe Israeliți. Vorbim de un timp de confuzie? Chiar cam așa cum este acum. David a luat refugiu în acest loc mic, în acest adăpost mic, oriunde ar fi putut ajunge el, micile fortărețe la care se putea ține. Apoi a urcat pe munte, pe acea căldură, toiul verii, când căldura era îngrozitoare, gâtul i se usca, și frustrări și temeri în inima lui, și se întreba. "O Dumnezeule, cum ar putea să fie? Tu ai turnat acei ulei asupra mea, nu pentru că eu m-am ales, ci Tu m-ai ales. De ce m-ai chemat de la păscutul oilor, acolo afară,

marginea dealului, care l-au urmat pe împăratul David, cu ani înainte. Vedeți taina lui Dumnezeu, cât este de mare?

85 El s-a născut în această fâșie măreață de grâu, care, când răsare grâul, principiile de bază ale vieții. Și El era Pâinea Vieții. "Eu sunt Pâinea Vieții. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu are Viață Eternă, și nu va muri niciodată sau nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață."

86 Betleem. Numele beth-el. B-e-t-h, beth, beth în cuvântul Ebraic, înseamnă "casă." E-1 este de la Elohim, este abreviere. Elohim înseamnă "Dumnezeu." B-e-t-h, beth; E-1, E-1 este Elohim, care este Dumnezeu, Casa lui Dumnezeu, unde este așezată Pâinea Vieții. E-1, h-e-m, îl sfârșește, aduceți-vă 1- ul din nou înapoi cu e-ul vostru, înseamnă o "bucată de pâine," în Ebraică. El-hem. E-1 este Dumnezeu, Elohim. B-e-t-h este pâine, sau b-e-t-h este... b-e-t-h este "casă." E-1 este Elohim, abreviere. Apoi E-1-he-m este "pâine." Ce era El? Casa Pâinii lui Dumnezeu. "Casa Pâinii lui Dumnezeu." Casă, beth; Elohim, Dumnezeu; El-h-em, pâine. "Casa Pâinii lui Dumnezeu," înseamnă Bethlehem.

87 Unde altundeva ar fi putut El să se nască dacă nu acolo? Dar a fost ascuns tuturor în afară de acel profet. El a spus, "Din Betleem va veni EL" Ei căutau în Ierusalim. Ei căutau în toate marile Silo. Căutau peste tot. Dar El a venit din Betleem, pentru că era Casa Pâinii de Viață a lui Dumnezeu. El este coșul de pâine al lui Dumnezeu, pentru lume. Acolo era El, născut în Betleem. El nu putea să se nască în nici un alt loc.

88 S-ar putea să fie multe lucruri mari, așa cum studiam această săptămână despre diferitele aspecte spirituale referitoare la aceea, de ce trebuia El să se nască în Betleem. Când am atins aceste câteva locuri, Duhul Sfânt doar m-a luat la o parte. Și am spus, "O Dumnezeule, asta este suficient. Eu înțeleg acum."

89 El nu putea să se nască niciunde altundeva decât în Betleem. Acesta era locul de pâine a națiunii. A fost pâinea pentru toată casa lui Israel, provenea de acolo. Și El era Pâinea Vieții care cobora din Cer, Mana spirituală; trebuia să vină din Betleem, linia pâinii, locul unde se află pâinea. Betleem, coacerea pâinii. Acum, Isus fiind Pâinea Vieții, "Omul să poată mânca din ea," a spus El, "și să nu moară niciodată."

90 Un alt eveniment important care nu aș vrea să uit să-l numesc, a fost când era David în cel mai rău timp al său, când era un fugar. El era deja uns. El știa ce urma să fie. El urma să fie împărat. Dumnezeu a spus așa. Și totuși el era urât. El stătea între două mari focuri adânci. Aici erau Filistenii, pe o parte, după el; aici era Saul, de cealaltă parte. Și el era un om fără națiune.

91 Exact cum stă Biserica astăzi, adevărata Biserică vie a lui Dumnezeu, fără vreo denominațiune sau nimic altceva. Ea stă singură. Dar, totuși, Ea a avut ungerea turnată asupra Ei. Ea știe ce este Ea.

spicuind, fiecare pai mic care îl putea culege ea, care aveau câteva boabe, ea îl ținea, pentru că era viață. Boaz, fiind stăpânul recoltei, a poruncit secerătorilor lui să arunce o mână de spice din când în când, pentru ea. Și ea le culegea, și cu bucurie. Și ea a bătut un șorț plin, în acea zi. Și când Boaz, stăpânul recoltei, a ieșit și s-a uitat la Rut, și a văzut credințioșia ei, s-a îndrăgostit de ea.

70 Observați Boaz îl reprezintă pe Cristos. Unde se afla el? Betleem. Unde venea Rut? Betleem. Unde spicua ea? În Betleem. Vedeți toate acele semnificații spirituale la aceasta aici, și fundalul acestei scene importante care are loc? Dumnezeu, o cunoștea de la început!

71 Și ea a început să o întrebe pe soacra ei, ce trebuie să facă. Și, în cele din urmă, Rut s-a căsătorit cu Boaz. Una dintre Neamuri s-a căsătorit cu o căpetenie, din nou, în Iuda, și s-a stabilit și a locuit în Betleem.

"Oh, tu, micule Betleem, nu ești tu cel mai mic printre toate orașele principale din-din Palestina? Dar i-a plăcut lui Dumnezeu, a Cărui cunoștință și origine era din vechime, de la bun început, să facă ca Fiul Său să se nască acolo."

72 El știe toate lucrurile. Și El lucrează doar ca să fie bine. Și acolo Rut s-a căsătorit cu Boaz. Și când Rut și Boaz erau căsătoriți... Dacă am fi avut timp să intrăm în povestea minunată de acolo, care este una dintre cele mai frumoase scene de dragoste din toate veacurile, când Rut și Boaz erau căsătoriți. Și vă amintiți?

Haideți să ne oprim doar pentru un minut aici. Chiar prea bună ca să trecem peste!

73 Rut era una dintre Neamuri. Ea nu avea nici o moștenire cu Iudeii, exact ca noi Neamurile nu aveam nici o moștenire. Astfel, Naomi era de fapt cea care să moștenească. Deci, ea pierduse în totalitate prima ei moșie. Toate bunurile ei au fost vândute la licitație publică. Prin urmare, ea a fost, a fost excomunicată, și a plecat.

74 Acum când ea a venit înapoi, acolo era doar o singură persoană care ar fi putut răscumpăra vreodată moștenirea ei pierdută, era o rudenie chiar aproape de ea. Și Boaz știa asta, astfel el a trebuit să lucreze în vreun fel încât să o ia de nevastă pe această fată dintre Neamuri. Și ce a trebuit el să facă? A trebuit să cumpere toată moștenirea lui Naomi, ca să ajungă pe această moșie, în care Rut făcea parte din proprietatea lui Naomi. Și singurul om care o putea cumpăra trebuia să fie o persoană care era rudă, rudenie apropiată. Aceea era legea răscumpărării.

75 Și singurul mod prin care Cristos ar fi putut vreodată să cumpere moștenirea Israelului decăzut, a fost să devină o Rudenie. Singurul mod prin care Dumnezeu a putut să răscumpere rasa umană, Dumnezeu Însuși a trebuit să fie făcut trup. Și Isus a fost Dumnezeu făcut rudă cu rasa umană. El a fost Emanuel. El a devenit rudă. El nu a luat asupra Lui forma Îngerilor, ci forma unui slujitor care a spălat picioarele, și a trăit. Și

vulpile aveau vizuini, și păsările din aer aveau cuiburi, dar El nu a avut nici măcar un loc unde să își pună capul. El a mâncat, El a băut, El-El a plâns, El a râs, chiar ca ceilalți oameni. Și El a fost Dumnezeu, nu un profet. A fost Dumnezeu, pentru că El a trebuit să fie o rudă ca să răscumpere rasa umană pierdută. Astfel, Boaz, în această mare tipizare, la Betleem; priviți unde s-a născut această Rudenie, pentru rasa umană, trebuia să fie.

76 Și apoi când acest mare Boaz a răscumpărat, ei bine, el a trebuit să facă o demonstrație publică că el a răscumpărat toată moșia ei pierdută. Astfel el s-a dus la poarta Betleemului, acel oraș mic din nou, și i-a chemat pe bătrânii orașului, și le-a adus la cunoștință că în acea zi el a cumpărat tot ce avea... ce a pierdut Naomi. Tot ce a pierdut ea, el a cumpărat înapoi. Și el și-a aruncat încălțăminte și a aruncat-o înaintea poporului, ca un însemn. "Și dacă este cineva care are vreun motiv să spună ceva, să spună acum. Căci acesta este un memorial, că eu am răscumpărat tot ce a pierdut ea."

77 Oh, binecuvântat să fie Numele Domnului! Și când Rudenia noastră a venit, Isus din Nazaret, născut în Betleem. El a stat în vârful Golgotei, și L-a înălțat între Ceruri și pământ, ca memorial că El a răscumpărat tot ce rasa umană a pierdut la cădere. Cum pot oamenii să disprețuiască vindecarea Divină și puterile învierii Domnului Isus, când un însemn public a fost făcut la Calvar, că, "Eu am răscumpărat întreaga rasă umană, și tot ce au pierdut ei vreodată?" A răscumpărat sufletul nostru, a răscumpărat trupul nostru, a răscumpărat tot ce am pierdut în cădere. Răscumpărătorul nostru Rudenie, a venit și s-a făcut trup, și a locuit printre noi, și a oferit însemnul, și a spus, "S-a terminat." Ce s-a terminat? Totul s-a terminat. Noi doar umblăm drept în moștenirea noastră. Așa cum zilele merg înainte, noi umblăm mai aproape și mai aproape.

78 Boaz și Naomi... După ce erau căsătoriți de ceva timp, au dat naștere unui fiu, care a adăugat mai mult la genealogie, și acela a fost Obed. Și lui i se născuse un fiu, care a fost Isai. Și Isai a avut opt băieți.

79 Și a fost marele profet Samuel cel care a venit cu urciorul de ulei, marele profet care s-a dus la Isai, și a spus, "Dumnezeu a ales unul dintre băieții tăi să conducă și să slujească poporului Meu." Și asta a fost afară în partea din spate a câmpului, într-o ogradă mică de păstori, unde a fost adus un băiețel, roșcat, cu arătare de slăbănog, David, bătrân la cel mai tânăr. Și Samuel a vărsat uleiul de ungere asupra lui, în prezența la toți frații lui și a acelora care stăteau în apropiere, și a dovedit că Dumnezeu l-a uns ca împărat. Unde a fost asta? Betleem. Slavă Lui Dumnezeu în Înălțime! Nu-i de mirare, Betleem, unde a fost el uns împărat.

80 Și a fost în Betleem, unde s-a născut David. Și Fiul lui mai mare, Isus, a fost de asemenea, a trebuit să se nască în Betleem, pentru că au avut așa

o legătură apropiată, între cei doi, Tatăl și Fiul său. Acest mare Fiu nu a fost numai Fiul, El a fost Rădăcina și Odrasla lui David. El a fost chiar înainte de David. El va fi după David. El a fost pentru veci, din veci, în continuare. Dar conform cu trupul, și toate lucrurile să fie împlinite, El a fost Fiul lui David. El urma să se nască ani mai târziu în același Betleem, acest orașel uitat.

81 Dar tot timpul, acolo, voi observați? Acolo lucrează o mare, taină care părea că nimeni nu o înțelegea. Este același lucru în Betleemul lui Dumnezeu astăzi. Se lucrează un-un semn tainic care se pare că nu îl înțelege nimeni. Este ceva care trece deasupra capetelor oamenilor. Nu pare că ei înțeleg asta, indiferent de ce se face, sau ce se spune. Și partea tainică a lucrurilor care sunt făcute, oamenii privesc, spun, "Oh, bine, presupun că este în regulă," și pleacă mai departe. Dar ei nu înțeleg asta. Nu reușesc să o prindă. Nu o pot apuca. Asta este ce făcea Dumnezeu în Betleem în Iuda. El lucrează, toate aceste lucruri mici se mișcă în sus, pentru a ajunge la un mare căpătâi.

82 David, oh, când a fost uns împărat, de un-un băiat mic, avea un aspect roșcat să te uiți la el. Dar trebuie să fi fost ceva în el care-i arăta real, lui Dumnezeu. Micuțul lor, cel mai mic din familie. Restul băieților, bărbați grozavi frumoși, arătau bine în robele lor, și o coroană pe capul lor. Dar Dumnezeu a arătat la ce se uită El; nu la aparența exterioară, ci interiorul unui om. El a privit la inima lui. Și El știa ce era în inimalui David, indiferent de cum i-ar fi stat coroana. El știa că El își căuta un om care era un om după inima Lui Proprie. Care, David ar fi un om după inima Lui Proprie. Asta-i de ce a turnat El uleiul de ungere, sau l-a avut turnat peste David. Care, numele de David înseamnă "preaiubit."

83 Și a fost bine reprezentat în Isus, Cel Preaiubit, ani mai târziu; Fiul lui David, Care trebuia să vină să împlinească toate lucrurile care au fost făgăduite. Acest orașel al Betleemului este unde a avut loc asta. Și a fost pe aceleași coline mici Iudaice unde David își păstora oile lui, mulți ani mai târziu, că Îngerii au cântat prima lor colindă pe colinele Iudeii, cu vedere spre Betleem. Prima colindă, "Ție ți s-a născut, în cetatea lui David, Cristos Domnul." Îngerii și-au făcut apariția de prima dată, ca să cânte, nu a fost la Ierusalim, biserica cea mare; și nu a fost nici la Ghilgal; sau nu a fost nici la Silo, unde aveau ei religioasa închinare denominațională tot timpul. Ci a fost la micul Betleem, unde Duhul lui Dumnezeu se mișca într-un mod tainic, dând naștere la ceva. A fost acolo.

84 Acolo trebuia să vină Cristos. A fost acolo. A fost chiar în acel orașel, cu un Împărat născut, că o mamă, fecioară, a dat naștere primului eț fiu. Acesta a adăpostit, și a găzduit în fortăreața-i mică, pe Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Unde nu doar Samuel a venit să toarne uleiul de ungere, dar Dumnezeu a turnat asupra Lui, și asupra lumii, Cristos Domnul. Îngerii au vestit venirea Lui, și au cântat păstorilor de pe